

ποιήσεις του θαρρείς ὅτι πᾶσα στροφή, χάριεσσα καὶ ελαστική, ἐχύθη διὰ μιᾶς ἀπὸ τῆς καρδίας του ὡς τις ἀβροτάτη ζωγράφου γραμμή, ὡς τι μουσικῆς τόνισμα ἀρμονικώτατον, καὶ ὅμως οὐδεμίαν στροφήν ἔγραψεν ἀμελέτητον, πᾶσας τὰς κατεργάσθη μετ' ἐπιμονῆς καὶ ἐπιμελείας. Ἡ αὐτὴ δὲ ἀρμονία, ἡ αὐτὴ καλλιέπεια καὶ ἀβρότης ἐπικρατεῖ εἰς τοὺς ἐκφωνηθέντας ἐν πολλαῖς περιστάσεσι λόγους του. Ἀναμφιβόλως εἰς τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὕφους τὰ προτερήματα, ὀφείλει ὁ Τέννερ τὴν δημοτικότητά του καὶ μάλιστα εἰς τὸ εἶδος τῶν ἐμπνεύσεων καὶ εἰς τὰς ιδέας του. Εἰς πᾶσας τὰς συγγραφὰς ἀναδεικνύεται Σουηδὸς, ψάλλων μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰ κυανὰ ὄρη, τὰς ἐρήμους τὰς ἀγροτικάς, τὰς σκηπεριώδεις τῆς πατρίδος του λίμνας. Δοκιμάσας νὰ γράψῃ ἐποποιεῖν — τὴν Μάχισσαν τοῦ Φρίτιοφ — ἐμόρφωσε τὸ ὕφος του πρὸς τὸ ὕφος τῶν ἐθνικῶν χρονικῶν, καὶ ὅτε ἔγραψε τοὺς μελαγχολικοὺς ῥεμβασμούς του, διηρμήνευσε πιστότατα τὴν ἐθνικὴν διάνοιαν καὶ τὰς ψυχικὰς κλίσεις τῶν συμπολιτῶν του. Πάντες λοιπὸν τὸν ἤκουσαν μετὰ προθυμίας, διότι ἕκαστος εὗρισκεν εἰς τοὺς λόγους του τὰς ἐκυτοῦ συμπαθείας καὶ συγκινήσεις.

Ἐποῖον τὸ ἀτελεύτητον
(*Ἄσμα τοῦ Τέννερ.*)

Ὁ δυνατὸς, ἔλκων τὸ ξίφος του, ὅλον κυβερνᾷ τὸν κόσμον, καὶ ἡ φήμη του περὶ μετὰ αἰσῶν πτέρυγας, ἀλλὰ συντρίβεται τὸ ξίφος πολλάκις, καὶ ὁ αἰσὸς πίπτει ἀπὸ τῆς πτήσεώς του. Τὸ ἔργον τῆς βίας εἶναι εὐμετάβλητον καὶ βραχύ· διαβαίνει ὡς ἡ πνοὴ τῆς ἀνεμοζάλης εἰς τὴν ἔρημον.

Μόνη ζῇ ἡ ἀλήθεια, ἐπιφαίνεται μέσῳ ξιφῶν καὶ πελέκεων, ἀτάραχος καὶ περιλαμπής· προχωρεῖ εἰς κόσμον σκοτεινόν, πρὸς ἄλλον κόσμον πάντοτε ἀτενίζουσα. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀτελεύτητος. Εἰς τε τὴν γῆν καὶ τὸν οὐρανόν, ὁ λόγος τῆς ἀντηχεῖ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἡ δικαιοσύνη εἶναι αἰώνιος. Καὶ ἂν καταπατῶνται τὰ κρίνα τῆς, αἱ ρίζαι αὐτῶν μένουσι διὰ παντὸς ἀναπόσπαστοι. Ἐάν τὸ κακὸν ἐξουσιάσῃ τὸν κόσμον, σὺ θέλε τὸ καλόν, ἂν δὲ τοῦτο καταδιώκηται περὶ σὲ διὰ τοῦ δόλου ἢ διὰ τῆς βίας, σὺ φύλαξαι το εἰς τὴν καρδίαν σου.

Καὶ ἡ θέλησις, ἡ κειμένη εἰς γενναίας ψυχάς, κραταῖα εἶναι καὶ ἀποτελεσματική. Ἡ δικαιοσύνη ὀπλίζεται, ἡ ἀλήθεια ὀμιλεῖ, καὶ λαὸς δλόκληρος μεταβάλλεται. Αἱ θυσίαι καὶ οἱ κίνδυνοι, αἱ ὑπέσσεις, ἐπιφαίνονται ὡς ἀστέρες ὑπὲρ τὰ κύματα τῆς Ἀθήνης.

Καὶ ἡ ποίησις δὲν εἶναι ὡς τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθῶν, οὔτε ὁμοιάζει τὴν παρερχομένην λάμψιν τῆς Ἰριδος. Τὸ κάλλος τὸ ὑπὸ σοῦ πλασθὲν, δὲν εἶναι ὅλη φθαρτὴ, καὶ ὁ χρόνος ἀνανέονε τὴν λαμπρότητα του. Τὸ κάλλος εἶναι αἰώνιον. Ἡμεῖς συναγομεν τὴν χρυσὴν ἄμμον του εἰς τὰ παράλια τοῦ χρόνου.

Προσκολλήθητι λοιπὸν εἰς τὴν ἀλήθειαν, προσ-

τάτευσον τὴν δικαιοσύνην, εὐφραίνου ὅταν ἀπαντᾷς τὸ κάλλος, διότι τὰ τρία ταῦτα δῶρα τοῦ Ὑψίστου, οὐδέποτε θέλουν ἐκλείπει ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅ,τι σοὶ δίδει ὁ χρόνος, ὁ χρόνος σοὶ τὸ ἀφαιρεῖ, ὅ,τι δὲ εἶναι αἰώνιον μένει διὰ παντὸς εἰς τὴν καρδίαν σου. Z.

ΠΟΙΗΣΙΣ.

ΤΗ ΥΠΑΤΙΑ. (α)

Παρθέει, ἥτις εἰς πνύγην τῆς εὐσεβοῦς σου χλαίνης,
Τὸν τίμβρον συνεκάλεψάς ποτε τῶν ἀθανάτων,
Ἰέρεια μελωδικῇ θρησκείας διωγμένης,
Ἄγρη καὶ τελευτᾷ ἀκίς εἰς τὰ οὐράνια τωρ,

ὦ Χαῖρε ! σὲ ἀσπάζομαι, ὦ πότνια ! Σὲ εἶδον,
Ὅτ' ἔσεισε τὸν Ὀλυμπον ἡ βία καταγίδων,
Σὲ εἶδον, ὡς ἡ εὐσεβὴς ἐκέκνη Ἀντιγόνη,
Τὸν γηραιὸν Οἰδίποδα γ' ἀκολουθήσῃς μόνη.

Ὁχρὰ, ὑπὸ τὰς ἱερὰς στοὰς παρισταμένη,
Πυθία εἰς τὸν τρίποδα τὸν μαντικὸν δεσμία
Σὺ ἦσο κ' εἰς τὸ στήθος σου ἡ τῶν θεῶν χορεία
Συνέπαλλε, ὑπὸ λαῶν θνητῶν προδιωμένη·

Παρερχομένους ἔβλεπες αὐτοὺς ἐπὶ πυρίνης
Νεφέλης, καὶ σ' ἐνέπλησον ἀγάπης καὶ σοφίας,
Κ' ἐκστατικῇ σὲ ἤκινσεν ἡ γῇ νὰ διαχέης,
Ὅς Ἀιτικὴ τις μέλισσα τὰς θείας μελωδίας.
Leconte de Liste (poésies Antiques).

Διαδοχικὴ αὔξησις τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀπὸ τῆς κυρίας αὐστράσεως αὐτῆς μέχρι σήμερον.

Ἡ διηνεκής τοῦ Ῥωσικοῦ στέμματος μέριμνα περὶ αὐξήσεως τῶν χωρῶν αὐτοῦ εἶναι τὸ μᾶλλον ἀξιοσημεῖον ἱστορικὸν φαινόμενον, καὶ τὸ μᾶλλον ἄξιον τῆς προσοχῆς τῶν νεωτέρων χρόνων. Οὐδεμία ἄλλη δύναμις, πλην τῆς Ῥωσσίας, ἠκολούθησε μέχρι σήμερον τὸ περισκεμμένον ἐκεῖνο κατακτητικὸν σύστημα τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, νέας ταῖς ἐνόησας κατακτήσεις προστιθέμενοι, ἐξήπλωσαν ἐπὶ τέλους τὸ κράτος αὐτῶν ἐφ' ἅπαντος τοῦ γνωστοῦ κόσμου. Οὐδεὶς δὲ λόγος ἐνταῦθα περὶ τῶν ἐσπευσμένων

(α) Ἦτο θυγάτηρ τοῦ Ἀλεξανδρίως φιλοσόφου Θεόφους, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς καὶ διδάσκαλος τοῦ Συνεσίου, ἐμαρτύρησε δὲ ὑπὲρ τῆς Πολυθείας, βιαζομένη καὶ μὴ θέλουσα ν' ἀπαρνηθῇ τοὺς πατέρας Θεούς.

ἐκείνων καὶ ἀνοήτων κατακτητικῶν οἰκοδομῶν, ἃς τινες μία ἀποτυχία κατακρημνίζει καὶ τὰ ἐτερογενῆ αὐτῶν μέρη ἀποσυντίθῃσι, μετὰ τῆς αὐτῆς μεθ' ὅσης συνηρμόσθησαν ταχύτητος· οὐδὲ περὶ ἐκείνων ἃς τινες ἀνεγείρει φιλαδοξία τυφλὴ καὶ ἡ πρώτη καταιγὶς κατεδαφίζει, καὶ αἵτινες ὑψοῦνται καὶ καταπίπτουν καὶ ἐξαφανίζονται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ προσώπου πολλάκις· ἐνταῦθα πρόκειται περὶ τῶν στερεῶν ἐκείνων καὶ εὐθεμέλων κατακτήσεων, αἵτινες προστίθενται τακτικῶς καὶ μετὰ φρονήσεως, στερεοποιοῦνται καὶ συνδέονται οὕτως εἰπεῖν διὰ δεσμῶν σιδηρῶν ὥς τῶν στηλῶν οἱ διάφοροι σπόνδυλοι. Τοιοῦτον ἀκολούθησαν σύστημα, τὸ Ῥωσικὸν στέμμα καλύπτει ἤδη ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν τὸ ἥμισυ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας τὸ τρίτον μέρος.

Ἡ ἐξάπλωσις τῆς Ῥωσικῆς δυναστείας ἄρχεται ἀπὸ τὸν ΙΕ. αἰῶνα καί κυρίως θεμελιωτὴν τοῦ Ῥωσικοῦ μεγαλείου πρέπει νὰ θεωρήσωμεν Ἰωάννην Βασιλεῖάνην τὸν Γ'. βασιλεύσαντα τῷ 1462. Ὁ ἄξιος οὗτος ἡγεμὼν, ἅμα καθίσας ἐπὶ τοῦ θρόνου, κατάρθρωσε νὰ ἐξαγάγῃ τὸ κράτος αὐτοῦ τῆς δυναστείας τῶν Τατάρων, συνήψε σχέσεις μετὰ τῆς Εὐρώπης, προσεκάλεσεν εἰς τὴν αὐλὴν αὐτοῦ Ἕλληνας καὶ Ἱταλοὺς σοφοὺς καὶ τεχνίτας, καὶ ἐδέχθη πρῶτος ἐν Μόσχᾳ διαρκεῖς εὐρωπαϊκὰς πρεσβείας, σύζυγον δ' ἔχων τὴν ἀνεψιὰν τοῦ τελευταίου αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου, μετῆνεγκεν εἰς Ῥωσίαν, ὡς πολιτικὸν σύμβολον, τὸν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐκδιωχθέντα τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀστὸν τῆς Ἀνατολῆς καὶ παρεσκεύασε τὴν ὁδὸν, ἣν βαδίσαντες ἀκολουθῶς Πέτρος ὁ Μέγας καὶ οἱ διάδοχοί του, ὕψωσαν τὴν Ῥωσίαν ἐκ δευτερεύοντος κράτους εἰς τὴν ὑψίστην περιωπὴν τῆς πρώτης αὐτοκρατορίας τοῦ κόσμου.

Κατὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν Ἰωάννου τοῦ Γ'. Βασιλεῖადου ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία εἶχεν ἔκτασιν ἐπιφανείας οὐχὶ πλεόν τῶν 18,000 γεωγραφικῶν □ μιλίων, κατέλιπε δὲ αὐτὴν ὁ ἐξοχὸς οὗτος ἡγεμὼν κατὰ τὸν θάνατόν του, τῷ 1505 ἔκτασιν ἔχουσαν 38 χιλ. μιλίων.

Τῷ δὲ 1584 κατὰ τὸν θάνατον Ἰωάννου τοῦ Δ'. ἀναβάντος εἰς τὸν θρόνον τῷ 1534 εἰς ἡλικίαν δέκα ἐπτὰ ἐτῶν, ἡ Ῥωσσία αὐξηθεῖσα διὰ τῆς κατακτήσεως τοῦ Καζάν, τοῦ Ἀστραχανίου, τῆς χώρας τῶν Νογαίων Τατάρων καὶ τῆς Σιβηρίας, ἔλαβεν ἔκτασιν μιλίων □ 140 000

Κατὰ δὲ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάβασιν Πέτρου τοῦ Μεγάλου τῷ 1696, ἡ αὐτοκρατορία εἶχεν ἔκτασιν μιλίων □ 264,000. Κατὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἦτοι τὸ ἔτος 1725, αὐξηθεῖσα διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Λιβονίας, τῆς Ἑσθονίας, τῆς Ἰγγρίας καὶ τῆς Καρελίας εἶχεν ἐπιφάνειαν 275,000 □ μιλίων.

Κατὰ δὲ τὸν θάνατον τῆς Β'. Αἰκατερίνης, τῷ 1796, διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Κριμαίας, τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς ὑποτάξεως τῆς Κουρλανδίας, ἐν ἐνὶ λόγῳ εἰς βάρος τῆς Τουρκίας

καὶ τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, ἡ ὅλη κῆ ἔκτασις τῆς αὐτοκρατορίας ἦν μιλ. □ 330,000.

Τέλος, κατὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Α'. τῷ 1825, ἡ αὐτοκρατορία προσαυξηθεῖσα ἐκ τῆς κτήσεως τῆς Πολωνίας, τῆς Γρουζινίας, τῆς Φιλανδίας, τῆς Βεσσαραβίας καὶ τοῦ Κιρδάν εἶχεν ἔκτασιν 372000 □ μιλίων ἦτοι τεσσαρακοντάνικς μείζονα τῆς Γαλλίας! Ἐκτοτε κηρύχθη ἐτι κατὰ τὸν Εὐξείνιον πόντον καὶ τὸν Δούναβιν καὶ ἐτι μεγαλειτέραν αὐξήσιν περιμένει ἐκ τοῦ πολέμου τῆς Κιρκασίας. Οὐδέποτε ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ εἶδὲ τις τοσαύτας χώρας ὑπὸ τὸ αὐτὸ στέμμα. Καὶ ἀληθὲς μὲν εἶναι ἐτι μέγα μέρος τῶν χωρῶν τούτων σύγκειται ἐξ ἐρήμων κατεψυγμένων, ἐν αἷς δὲν ἀπαντῶνται εἰμὴ πλανητικαὶ τινες φυλαὶ, ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἐπαρχίαι, πλούσιαι καὶ πολυάνθρωποι καὶ εὐκόλως ἐννοεῖ τις τὴν ἀκατάβλητον ἰσχὺν τῶν Ῥωσικῶν Καισάρων, ἅμα ἐμβλέψῃ εἰς τε τὸ πλῆθος τῶν μέσων καὶ εἰς τὴν δύναμιν πολυαριθμῶν λαῶν κατὰ πάντα ἀφωσιωμένων αὐτοῖς καὶ ἐτοίμων τυφλῶς νὰ ἐκπληρώσιν τὰς ὑψηλὰς αὐτῶν προσταγὰς.

Ἡ Κολοσσιαία δ' αὕτη καὶ ἀπίστευτος σχεδὸν αὐξήσις τῆς Ῥωσικῆς ἐπικρατείας, ἐν διαστήματι τριῶν αἰώνων, εὐκόλως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπισήμων τίτλων οὓς οἱ αὐτοκράτορες αὐτῆς λαμβάνουσι. Παραλείποντες λοιπὸν τοὺς τῶν μεταξὺ αὐτοκρατόρων, σημειοῦμεν τοὺς τίτλους Βασιλείου τοῦ Δ'. υἱοῦ Ἰωάννου τοῦ Γ'. ἀφ' οὗ ἡ Ῥωσσία ἤρξατο μεγαλυνομένη καὶ τοὺς τοῦ νῦν ἡγεμονεύοντος εὐκλεοῦς αὐτοκράτορος Νικολάου τοῦ Α'.

Ἰδοὺ οἱ τοῦ πρώτου.

α Βασιλεὺς Μέγας Πρίγκηψ, ἐλέω Θεοῦ αὐτοκράτωρ καὶ κύριος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Μέγας Πρίγκηψ τοῦ Βλαδιμήρου, τῆς Μόσχας, τοῦ Νοβογορόδ, τοῦ Πσκόφ, τῆς Σμολένσκης, τοῦ Τβέρ, τῆς Ιουγκρίας, τῆς Περμίας τῆς Βιάτκας, τῆς Βουλγαρίας καὶ ἄλλων χωρῶν. Κύριος καὶ μέγας πρίγκηψ τοῦ ἐντὸς Νοβογορόδ, τοῦ Τσερνικόφ, τοῦ Ριεζάν, τῆς Βαλοτνίας, τοῦ Ριέφ, τοῦ Βελόι, τοῦ Ροστόφ τοῦ Ίκροσλάβ, τοῦ Βελοζέρου, τῆς Οὐδορίας, τῆς Ὀδβορίας, τῆς Κονδινίας καὶ ἄλλων χωρῶν ».

Ἰδοὺ δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐπικρατείας οἱ τίτλοι τοῦ νῦν αὐτοκράτορος.

« Νικόλαος Α'. ἐλέω Θεοῦ, Αὐτοκράτωρ καὶ ἱμπεράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, τῆς Μόσχας, τοῦ Κιέρ, τοῦ Βλαδιμήρου καὶ τοῦ Νοβογορόδ, Καίσεως τοῦ Καζάν, τοῦ Ἀστραχάν, τῆς Πολωνίας, τῆς Σιβηρίας καὶ τῆς Κιμбриκῆς Χερσονήσου· κύριος τοῦ Πσκόφ καὶ μέγας πρίγκηψ τῆς Σμολένσκης, τῆς Λιβουανίας, τῆς Βολωνίας, τῆς Ποδολίας καὶ τῆς Φιλανδίας. Πρίγκηψ τῆς Ἑσθονίας, τῆς Λιβονίας, τῆς Κουρλανδίας καὶ τῆς Σεμεγάλης. Πρίγκηψ τῆς Σιμογετίας, τοῦ Βιαλυστόκ, τῆς Καρελίας, τοῦ Τβέρ, τῆς Ιουγκρίας, τοῦ Πέρμ, τοῦ Βιάτκα, τῆς Βολγαρίας, καὶ πολλῶν ἄλλων χωρῶν. Κύριος καὶ Μέγας Πρίγκηψ τοῦ Ἑσῶ Νο-

βογορόδ, τοῦ Τσερνικώρ, τοῦ Ρίχιζάν, τοῦ Παυλότσκι, τῆς Ἱεροσλάβ, τοῦ Βιελοζέρου, τῆς Οὐδορίας, τῆς Ὀδδορίας, τῆς Κονδινίας, τοῦ Βιτέβσκ, τοῦ Ματιλάφ. Κύριος ἀπάσης τῆς Ἱπερβορείου ζώνης. Κύριος τῆς Ἰβερίας, τῆς Καρταλινίας, τῆς Γρουζινίας, τῆς Καβαρδινίας καὶ τῆς Ἀρμενίας. Κύριος κληρονομικὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν Κερκεσιῶν ἡγεμόνων. τῶν κατὰ τὰ ὄρη καὶ ἄλλων ἐπὶ κληρονομίας τῆς Νορβηγίας, δοῦξ τοῦ Σχλέσβικ-Ὀλστέιν, τοῦ Στορμάρν, τοῦ Διτμίρσεν καὶ τοῦ Ὀλδεμβούργου. »

Πάντες δὲ οὗτοι οἱ τίτλοι δὲν εἶναι μόνον ἐπὶ τοῦ χάρτου, ὡς οἱ τῶν βασιλέων τῆς Σαρδηνίας αυτοκαλουμένων βασιλέων τῆς Σικελίας καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἢ τῶν Βασιλέων τῆς Γαλλίας ἰδιοποιουμένων τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως τῆς Νιχβάρρας, ἀλλ' εἶναι τίτλοι ἀληθεῖς καὶ πραγματικώτατοι, δεικνύοντες τὸ μέγεθος τῆς Ῥωσικῆς μοναρχίας ἐν πάσῃ αὐτῇ, τῇ ἀπεράντῳ ἐκτάσει.

Γ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο ΜΕΓΑΣ ΠΕΤΡΟΣ.

Α.

‘Ο ψυχρὸς ἰδρώς. Τὸ μάθημα τῆς γυναικός. Ἡ φρονία τοῦ δημάρχου. Ἡ εἰς τὰ ὕδατα ἐμβολή τοῦ Κάτωρος. Οἱ Ἀησται. Τὸ σιδηροῦν ἄγκυστρον. Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Τζάρου. Ἡ Αἰκαταίρην. Ὁ ἀνευ ῥυκάνης ἐντυγμὸς. Θέλω μάθει νὰ πυγμαχῶ.

Ἐννοοῦντες πόσον εἶναι περίεργον τὸ νὰ γνωρίξῃ τις, μέχρις αὐτῶν τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν, τὸν βίον ἡγεμόνος, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ ἀναμορφωτὴς τοῦ πλέον ἐκτεταμένου κράτους τοῦ κόσμου, δημοσιεύομεν ἀνεκδοτὰ τινὰ περὶ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τοῦ Μοσκοβίτου νομοθέτου, ἐγγυώμενοι τὴν αὐθεντίαν τῶν πηγῶν ὅθεν ἠντλήσαμεν αὐτά.

» Γεννηθεὶς ἐκ δευτέρου γάμου τοῦ Ἀλεξίδου ὁ Πέτρος, ἦτο μόλις τεσσάρων καὶ ἡμίσεως ἐτῶν, ὅτε ὁ πατὴρ του ἀπέθανεν. Ἀλλ' ὡς γόνος δευτέρας ἡλικίας δὲν ἠγαπάτο ποσῶς ἐν τῇ οἰκογενεῇ καὶ τούτου ἕνεκα οὐδεὶς ἐπίστευεν ὅτι ἤθελε ποτὲ βασιλεύσει· πρὸ πάντων δὲ ἡ ἀδελφὴ του Σοφία ἀντέπραττεν εἰς τοῦτο.

— Τὶ ἔχομεν νὰ φοβούμεθα, ἔλεγεν ἡ ἀντιπασις εἰς τὸν Γαλιτζίνον ἀπὸ ἑνα βλάκα καὶ ἐπιληπτικόν; — Διὰ τῶν τελευταίων τούτων λέξεων αἰνίττετο τὸν Πέτρον, ὅστις πάντοτε κατείχετο ὑπὸ αὐτομάτου φόβου, ὅθουμένου μέχρι ψυχροῦ ἰδρώτος καὶ ὅστις περιέπιπτεν εἰς σπασμούς, ὅταν διήρχετο ῥύακα.

— Αὐτὸ τὸ παιδίον, ἀπεκρίθη ὁ πρωθυπουργ-

γός, ἔχει αἷμα ζωηρὸν καὶ θερμὸν, καὶ πρέπει νὰ τὸ προλάβωμεν, Κυρία. — Δὲν ἠπατάτο. Γνωστὸν μετὰ πόσων φροντίδων διδάσκεται τὸ κολυμβᾶν εἰς τοὺς νέους τῆς Εὐρώπης; ὁ Πέτρος οὐδόλως κατέβαλε πρὸς τοῦτο ὅλην αὐτοῦ τὴν προσοχὴν. Περιφρονῶν τὴν πρὸς τὸ ὕδωρ φυσικὴν αὐτοῦ ἀποστροφὴν, ἐρρίφθη ἐν αὐτῷ θαρράλως, ὅπως νικήσῃ τὴν φύσιν καὶ οὕτω κατέστη ὁ καλύτερος ναύτης τῆς Ἀρκτοῦ. Αἰσχνιόμενος διὰ τὴν ἀμάθειαν εἰς ἣν τὸν ἄφρονον, ἔμαθεν ἀπ' ἐαυτοῦ τὴν Γερμανικὴν καὶ Ὀλλανδικήν. Ἐπαίξε τὸ μικρὸν ὄπλον του, μετὰ τῶν παίδων οὐ; τῷ ἐπέτρεπον νὰ συναναστρέφηται. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συμβουλίων παρεισέφρυνε μυστικῶς εἰς τὴν αἵθουσαν εἰς ἣν ὁ Γαλιτζίνο; ἐδίδεν ἀκρόασιν καὶ παρατηρῶν ὅτι ξένοι ἦσαν οἱ καὶ πρὸ τῶν Ῥώσων ἀξιωματικῶν συμβουλευόντες αὐτὸν εἰς τὴν τέχνην τοῦ σχηματίζειν ἐθνικοὺς, στρατοὺς ὥμωσεν ὅτι, ἐάν ποτὲ βασιλεύσῃ δὲν θέλει ἐμπιστεῦσθαι εἰς ξένους τοὺς πολέμους εἰς οὓς τυχὸν ἤθελεν ὑποχρεωθῇ.

Ὁ Λεφόρτ, τὴν πατρίδα Γενουτίνσιος, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος στρατάρχης του.

Μεταβαλὼν δ' ἀκολούθως τὴν γνώμην του ταύτην, ἔλαθεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀντικειμένου ἀρκετὰ καλὸν μάθημα ἀπὸ Κυρίας τινὰ τῆς Βαρσοβίας.

Ἡ Κυρία αὕτη συνδέετο διὰ συγγενείας πρὸς τὰς πρώτας τῆς πόλεως οἰκογενείας, ἕνεκα δὲ τοῦ πνεύματος αὐτῆς εἶχεν ἀποκτήσει μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν δημοσίων πραγμάτων. Ἐν μέσῳ τῶν συνδιαλέξεων αὗτη εἶχε μετ' αὐτῆς ὁ Πέτρος περὶ τοῦ κράτους του, τῇ εἶπεν ὅτι ἐνῆργει νέαν στρατολογίαν.

— Θέλετε προσλάβει, τὸν ἠρώτησεν ἐκείνη, καὶ ἀξιωματικούς ξένους;

— Ὁχι, ἀπεκρίθη, οἱ τοποτηρηταὶ μου εἰσὶν ἤδη ἀρκετὰ πεπαιδευμένοι ὥστε νὰ μοὶ σχηματίσωσι τόσους νέους ἀξιωματικούς καὶ στρατιώτας ὅσων ἔχω χρεῖαν.

— Ἀπατάσθε, ἐπανελάθεν ἐκείνη, ἀκολούθως δὲ ἐφιλονέκησεν ἀρκετὴν ὥραν χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ τὸν πείσῃ νὰ μεταβάλῃ γνώμην.

Μετά τινος ἡμέρας ὁ Τσάρος πορευθεὶς εἰς συνάντησιν τῆς τῆς ἠρώτησεν εἰς ποίαν κατάστασιν εὕρισκετο ἡ μουσικὴ τῆς ἣν πρὸ πολλοῦ δὲν εἶχεν ἀκούσει.

— Ἡ Υ. Μ. θέλει κρίνει τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τὸ δεῖπνον.

Διατάττει μυστικῶς νὰ σχηματίσωσι τὴν ὀρχήστραν ἀπὸ αὐτόχθονας μόνον μουσικούς. Ἡ μουσικὴ ἁρμονία ἄρχεται, ἀλλὰ δυσχερεστεῖ τοὺς παρευρισκομένους οἵτινες ἐκπλήττονται. Εἰς ὅλα ταῦτα ἡ εὐφυὴς Κυρία κωφεύει, προσποιεῖται ὅτι δὲν ἔννοει. Ἐπὶ τέλους ὁ Αὐτοκράτωρ πλησιάζει τὴν ἠρώτησεν.

— Πῶς, κυρία, ἡ μουσικὴ σας τόσον καλὴ κατ' ἀρχὰς ἠδυνήθη νὰ καταστῇ τόσον κακὴ;